Rakousko: Učitelé prchají ve Vídni ze škol kvůli masové migraci, přičemž 20 učitelů odešlo ve „špičkový den“

infokuryr.cz/n/2024/07/23/rakousko-ucitele-prchaji-ve-vidni-ze-skol-kvuli-masove-migraci-pricemz-20-ucitelu-odeslo-ve-spickovy-den

kuryr 23. července 2024

Rakouský školský systém je šokujícím způsobem zahlcen masovou imigrací a učitelé nyní hromadně rezignují a dávají výpovědi

Učitelé houfně opouštějí školy ve Vídni, až 20 učitelů denně opouští kvůli extrémně stresujícímu prostředí, ve kterém jsou převážně děti migrantů, z nichž mnohé nemluví německy nebo německy jen velmi málo.

Podle studie rakouského statistického úřadu zhruba 70 procent dětí školního věku ve Vídni nemluví v běžném životě německy. Nárůst masové imigrace nyní způsobil rostoucí problémy v rakouském školském systému, přičemž vídeňský školský systém hrozil zhroucením.

Rakouští politici víceméně podporovali idealistický přístup německé kancléřky Angely Merkelové k masové imigraci z muslimských zemí během první velké migrační vlny v roce 2015. Nyní již rakouské školy nezvládají problém, který jim byl svěřen, protože integrace stále není povinným předmětem pro přistěhovalce.

Podle člena učitelského odboru Thomase Krebse učitelé „houfně utíkají z vídeňských škol povinných“. Vídeňská zemská vláda však nenabízí žádné užitečné nápady, jak se vypořádat s rostoucím přílivem studentů.

„V jeden špičkový den jsem dokonce obdržel 20 zpráv o ukončení (smlouvy) zaměstnanců na nadcházející školní rok,“ uvedl.

Krebs poznamenává, že vlnu rezignace má na svědomí vídeňská zemská vláda, která při vstupu do školy nepožaduje dostatečné znalosti německého jazyka a nepodnikne kroky proti násilí, extremismu a misogynii.

Jedním z největších problémů je jednoduše objem migrantů a slučování rodin, které zaznamenalo prakticky neomezený příliv migrantů do hlavního města. Uvádí, že k záchraně škol povinných ve Vídni musí „každý, kdo chce místo ve škole, ovládat němčinu; sankce pro násilné a extremistické studenty; pozastavení sloučení rodiny; a nulovou toleranci k misogynii, homofobii a antisemitismu.

Kromě toho musí státní orgány nabídnout učitelům bezpečnost a zajistit, aby stát poslal a. zpráva, že zahrnutí nepřijde za žádnou cenu.

Na mnoha školách je situace zoufalá. Evelyn Kometter, předsedkyně zastřešující organizace rodičovských sdružení v celém Rakousku, poznamenává : „Učitel musí větu opakovat 10 až 12krát, dokud ji nakonec neporozumí. Ale tou dobou už jsou dvě třetiny lekce u konce.“

Kometter ve své roli čelí nekončící záplavě rodičů, kteří si stěžují na situaci ve třídě. „Například je tu matka, jejíž syn je ve třídě s 22 studenty – z nichž pouze tři umí německy.“ Výsledkem je čistý chaos. „Učitel není brán vážně a není mu rozumět.“

Reakcí vlády není zlepšit situaci mezi učiteli a studenty, ale místo toho závodit o uvolnění prostoru pro více nově příchozích. Krebs uvádí, že všechny zelené plochy jsou vydlážděny, vláda staví kontejnerové učebny a staví se obrovské školní přístavby. Nad rámec toho však žádná vládní koncepce neexistuje.

„Nenapadá je nic lepšího, než zorat poslední zelené plochy a sportoviště pro školy bagry a stavební technikou a bez reálného plánu je vydláždit kontejnery a obrovskými přístavbami,“ řekl Krebs.

FPÖ je jedinou stranou, která bije na poplach

Nejpopulárnější rakouská strana, podle průzkumů, Rakouská strana svobody (FPÖ), také bije na poplach a uvádí, že nekontrolované důsledky nekontrolované imigrace za poslední desetiletí jsou nyní „hmatatelné ve školách“. Nyní žadatelům o azyl přibývá do vídeňských škol 300 nových studentů měsíčně, dětí, které nesplňují žádný z předpokladů pro školní docházku, včetně jazykových znalostí.

Populační grafy ukazují, že v mladší kohortě je mnohem vyšší počet cizích státních příslušníků. V Rakousku žije téměř 900 000 dětí školního věku, z nichž více než 20 procent nemá rakouské občanství. Mnozí z těch, kteří mají rakouské občanství, nejsou etničtí Rakušané, ale mají migrační původ.

Výrazně vede Vídeň s 39 procenty, tedy téměř 80 000 dětmi, které nemají rakouské občanství, následovaná Salcburkem v regionu hlavního města. Městské oblasti mají mnohem vyšší počet cizinců.

Údaje ukazují, že v pěti vídeňských okresech přesahuje podíl dětí ze třetích zemí ve věku od 6 do 15 let 30 procent. Některé okresy, jako je Brigittenau, Favoriten a Ottakring, mají sazby vyšší než 40 procent, zatímco Rudolfsheim-Fünfhaus a Margareten mají sazby vyšší než 50 procent.

FPÖ poznamenává, že „podle studie rakouského statistického úřadu asi 70 procent dětí školního věku ve Vídni nemluví v běžném životě německy. Třetina dětí, které nastupují do školy ve Vídni, nemá dostatečné znalosti němčiny, aby mohla absolvovat výuku, i když dvě třetiny těchto dětí se narodily v Rakousku. Tato jazyková mezera nejenže představuje výzvu pro děti, ale také způsobuje značné potíže jak rodičům, tak učitelům.“

„Ten, kdo nemluví německy, by neměl mít dovoleno chodit do školy," uvedl mluvčí strany pro školství Hermann Brückl. Poznamenal, že studium jazyků nepředstavovalo problém pro předchozí vlny uprchlíků z Maďarska, Československa, Polska nebo Jugoslávie, ani to není problém pro děti ukrajinských uprchlíků.

Tento problém se podle něj stal do očí bijícím zjevným až nyní s přistěhovalectvím z islámských zemí.

Strana také zdůrazňuje, že kulturní rozdíl se odráží v „rostoucím problému násilí ve školách. K 8 z 10 hlášených školních zločinů v Rakousku došlo ve Vídni, přičemž 90 procent těchto incidentů spáchaly děti přistěhovalců.

FPO navrhla devítibodový plán, jak problém vyřešit, ale jak zdůraznil Brückl, vládnoucí strany projevují zájem o takové návrhy pouze v období kampaně nebo když musí „zkopírovat a vložit" práci někoho jiného.

Rakousko není zdaleka jedinou západní zemí, která čelí zhroucení školního systému kvůli masové imigraci, přičemž německý školský systém čelí akutní krizi, včetně rostoucího násilí a desítek tisíc studentů, kteří nemluví německy . Liberální rodiče ve Francii se také předhánějí v tom, kdo vezme své děti ze škol s velkým počtem imigrantů , přičemž počet soukromých škol roste. V některých z nejliberálnějších měst na světě je segregace normou. Například New York City je proslulé tím, že má nejvíce segregovaný školský systém ve Spojených státech, kde se bílí a asijští rodiče zoufale snaží držet své děti mimo školy s velkou populací hispánců a černochů. V jiných liberálních městech, jako je Los Angeles, se segregace ve skutečnosti „ zhoršuje ", přičemž stejné trendy pozorované v New Yorku se objevují i tam.

INFOKURÝR